

به ارتباط نوشته دوست عزیزم میر عنایت الله آشفته!

اگر تصمیم ولسی جرگه مبنی بر لغو چوکی های هموطنان اهل هنود و سیک افغانستان نهایی بوده و تطبیق گردد، این عمل را جزء خیانت، جنایت و نقض حقوق مسلم و مدنی یک اقلیت چیز دیگر نمی توان گفت.

هندوان و سیک های هموطن ما فرزندان این میهن بوده، اگر در گذشته بنابر گسترش ظلمت جهل و نادانی تحت فشار و در ترس و رعب میزیستند ولی بیش از صد سال باینطرف مطابق قوانین اساسی هر دوره اتباع قانونی این کشور شناخته شده بدون کمترین تبعیض از تمام حقوق مدنی افغانستان برخوردار بوده اند.

هر دو قشر بحیث هموطنان آرام، صلحدوست و صادق در کلیه امور اقتصادی چون فروشنده، تجارت، تبادل اسعار و ادویه و طبابت نقش اساسی داشته اند. اهل هنود و سیک ها وکلای گذر و نمایندگان بلدی و وکلای شورا خود را داشته اند. هیچ هندو و سیک افغان خود را هندوستانی نمی شمرد ولو که روابط تجاری با آن کشور داشتند.

دو هموطن هندویم از ولایت قندهار در وزارت داخله بجرم کمک پولی به مجاهدین بنام (اخوانی) با من محبوس بودند.

در دوران شاهی و جمهوری اهل هنود و سیک ها خدمت زیر بیرق را میگذرانیدند.

جوانان تحصیل یافته هر دو قشر در شقوق طبابت و سیاست و اقتصاد صاحب موقف های بلند بودند و اکثریت تا زمان حکومت کمونستی به آسایش و رفاه می زیستند.

در دوران انارشی تنظیمی ها مخصوصاً مال و منال اهل هنود و سیک های هموطن ما مورد چپاول و تاراج قرار گرفت که موجب فرار شان از مملکت گردید.

اهل هنود و سیک ها بحیث اتباع قانونی مملکت و لو که اقلیت اند حق مشروع سهم داشتن در نهاد های دیموکراتیک چون شورای ولایتی، شورای ملی و مجلس سنا را از طریق انتخابات و گرفتن رأی دارند. اگر هموطن هندو سیک ما واجد همه شرائط بوده و شائستگی ها اهلیت و لیاقات زعامت را داشته خود را کاندید ریاست جمهوری می نماید و رأی لازم را بدست می آورد هیچ مانعی در احراز این مقام در برابرش از لحاظ قانون وجود ندارد.

نهاد های مدنی و صیانت از حقوق بشر اگر راستی وجود دارد بنام دفاع از حقوق یک اقلیت موضوع را جدی گرفته احتجاج و اعتصاب را براه اندازند و وظیفه اهل خبره و منورین و مطبوعات است که صدای مخالفت خود را در برابر سلب حق مشروع هموطنان اهل هنود و سیک ما بلند نمایند.